

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U SAMOBORU
Obrtnička 2

Poslovni broj: Povrv-484/2021-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, po sutkinji toga suda Ines Golešić-Plašić, kao sucu pojedincu, na prijedlog višeg sudskog savjetnika - specijalista Josipa Brekala, u pravnoj stvari ALTRUIST društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge, OIB: 41889247574, sa sjedištem u Varaždinu, Jalkovečka ulica 31, kojeg zastupa punomoćnica Andreja Fosin, odvjetnica u Varaždinu, protiv tuženika Lucije Majerić, OIB: 60258881640, Matijina ulica 9, Hrastina Samoborska, koju zastupa punomoćnik Tomislav Nikolić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 25. svibnja 2026., u prisutnosti tužitelja, 16. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Sandre Palinić Čulin, poslovni broj Ovr-2481/2020, od 4. studenog 2020. u kojem je tuženiku naloženo da tužitelju isplati iznos od 179,96 EUR (jednu stotinu sedamdeset devet eura i devedeset šest centi), uvećan za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 10. listopada 2019. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Sandre Palinić Čulin, poslovni broj Ovr-2481/2020, od 4. studenog 2020. u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da tužitelju isplati iznos od 377,72 eura (tri stotine sedamdeset sedam eura i sedamdeset dva centa), uvećan za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 10. listopada 2019. po

prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Luciji Majerić, OIB: 60258881640, Matijina ulica 9, Hrastina Samoborska, da naknadi tužitelju ALTRUIST društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge, OIB: 41889247574, sa sjedištem u Varaždinu, Jalkovečka ulica 31, trošak postupka u iznosu 195,57 EUR (jednu stotinu devedeset pet eura i pedeset sedam centi), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 16. lipnja 2026., kao dana donošenja ove presude, pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu 69,57 eura (šezdeset devet eura i pedeset sedam centi), kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj (ranije ovrhovoditelj) je protiv tužene (ranije ovršenice) 2. studenog 2020., podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, kojim od tužene potražuje isplatu iznosa od 552,68 EUR, uvećanog za pripadajuće zakonske kamate, koje teku od 10. listopada 2019.

2. Na temelju tog prijedloga, javni bilježnik Sandra Palinić Čulin je 4. studenog 2020., donijela rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-2481/2020.

3. Tužena je protiv navedenog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave podnijela pravovremen, dopušten i obrazložen prigovor. U prigovoru u bitnom navodi da iz prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave nije razvidno na koju se isporučenu uslugu tražbina odnosi. Stranke su jedan puta bile u poslovnom odnosu i tuženik je platio račun prilikom preuzimanja robe. Tužitelj je robu dostavio na tuženičinu adresu putem dostavljača, a kojom prilikom je roba i plaćena.

4. Povodom navedenog prigovora, sud je rješenjem poslovni broj Povrv-484/2021 od 17. svibnja 2021., stavio izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Sandre Palinić Čulin, poslovni broj Ovr-2481/2020, od 4. studenog 2020., te je istim rješenjem odredio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Podneskom od 8. lipnja 2021. tužitelj navodi da je tuženica preko webshop trgovine BabyLand naručila kolica Mango 3 u 1, pod brojem narudžbe 34280. Naručena kolica su isporučena tuženici 9. listopada 2019. dostavnom službom GLS, međutim tuženica nije platila dostavljaču iznos naručenih kolica iz razloga jer nije bila navedena otkupnina i dostavljač nije bio ovlašten preuzimati bilo kakvo plaćanje. Čak i u slučaju da je dostavljač primio bilo kakav iznos, dostavljač taj iznos nije predao tužitelju iz razloga što nije imao uputu primiti novce. Predlaže održati platni nalog na snazi uz naknadu troškova tužitelja.

6. Sud je tijekom postupka pročitao Račun MP 2578/BLWS/12 (list 52), Obavijest (list 68), Dokaz o isporuci (list 70) uplate GLS službe prema tuženiku po izvršenim isporukama robe i računima za plaćanje pouzećem (list 79-81), dostavnicu s pouzećem za drugog kupca, saslušao svjedoke Željku Majerić, Ninu Terzin Laub, Antonia Peršu, Valerijanu Jozić, te proveo dokaz saslušanjem stranaka i uvid u Potvrdu o narudžbi (list 113).

8. Tužbeni zahtjev je osnovan kako je to navedeno u izreci ove presude.

9. Prije svega, potrebno je napomenuti da se u ovoj pravnoj stvari radi o sporu male vrijednosti u kojem je postupak pisan, sukladno čl. 461. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), pri čemu je sud održao ročište, jer je to smatrao potrebnim za raspravljanje, odnosno za potpuno razrješenje spora među strankama odlučio je provesti sve dokaze predložene po strankama.

10. Predmet ovog postupka je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 552,68 EUR s osnove neplaćenog računa za dostavljena dječja kolica.

10.1. Među strankama nije sporno da je tuženica putem web shopa naručila dječja kolica od tužitelja za iznos 4.164,15 kuna, pri tome odabравši opciju plaćanja po pouzeću, odnosno da će kolica platiti prilikom preuzimanja istih. Nije sporno niti da su kolica isporučena.

10.2. Među strankama je sporno da li su predmetna kolica prilikom isporuke plaćena.

11. Sud je uvidom Račun MP 2578/BLWS/12 utvrdio da je isti izdan od strane BabyLand web shopa tuženiku Luciji Majerić, za proizvod Baby Merc Mango M/199 i autosjedalicu Zipy Q/Faster, i to na iznos 4.164,15 kuna. Na računu je naznačena napomena 34280 – Pouzeće.

11.1. Sud je navedenu ispravu ocijenio vjerodostojnom. Ista sadrži sve propisane podatke, a na istoj se nalazi i pečat tužitelja. Iz predmetne isprave proizlazi da je plaćanje kupoprodajne cijene predviđeno prilikom preuzimanja proizvoda, odnosno pouzećem.

12. Uvidom u Obavijest od 19. kolovoza 2020. sud je utvrdio da tužitelj obavijestio tuženu da nije uplaćena kupoprodajna cijena za proizvod pod brojem #34280, odnosno da je o istom tuženu upozoravao u više navrata. Uz navedenu obavijest tužitelj je tuženoj dostavio i uplatnicu na iznos 4.164,15 kuna, te pozvao istu na platež duga.

13. Uvidom u Dokaz o isporuci sud je utvrdio da je u navedenom kao primatelj paketa br. 48335830 navedena tužena, da je isporuka obavljena 9. listopada 2019., na adresu Dabarska 8, Dubrava. Navedeni Dokaz o isporuci je potpisan prezimenom Majerić, čime je potvrđen primitak pošiljke, te da je ista preuzeta u neoštećenom stanju.

14. Uvidom u uplate GLS službe prema tužitelju po izvršenim isporukama robe i računima za plaćanje pouzećem sud je utvrdio da je pošiljka br. 48335830 predana 9. listopada 2019., te da za istu nije označena da se plaća prilikom pouzeća.

15. Uvidom u e-mail poruku od 25. listopada 2020., sud je utvrdio da je navedenim e-mailom tužena obavijestila tužitelja da su kolica uredno plaćena, da tužena u vrijeme preuzimanja kolica nije bila doma, nego u rodilištu, te da tvrdi da su njeni ukućani platili kolica, a da je tužena doma ostavila novac za platež kolica.

16. Uvidom u Potvrdu o narudžbi sud je utvrdio da je tužena naručila od tužitelja dječja kolica Baby Merc Mango 3u1, za iznos 4.164,15 kuna, a da je kao način plaćanja odabrano plaćanje po pouzeću. Stranke nisu sporile sadržaj navedene isprave.

17. Iz iskaza svjedoka Željke Majerić proizlazi da je ista majka tužene. Svjedoku je poznato da je tužena naručila kolica za vrijeme dok je ležala u porodilištu, i to putem interneta uz opciju plaćanja pouzećem, odnosno da ista budu plaćena prilikom preuzimanja na adresi Dabarska 8, Dubrava. Na toj adresi je tužena prije odlaska u porodilište imala prijavljeno prebivalište, a na istoj adresi živi Petar Jozić, nevjenčani suprug tužene, svekrva tužene Valerijana Jozić i šogorica Katarina Jozić. Posredno, iz razgovora sa tuženom je svjedoku poznato da je svekrva tužene ponudila da kupi dječja kolica kao dar. O kupnji auto sjedalice ne zna ništa, ali zna da je u autu montirana auto sjedalica. Nadalje, svjedok navodi da su kolica preuzele Valerijana Jozić i Katarina Jozić, a koje su i platile kolica prilikom preuzimanja, što su joj obje rekle. O preuzimanju i plaćanju kolica svjedok je razgovarao sa Valerijanom i Katarinom Jozić negdje 6 mjeseci nakon preuzimanja kolica, obzirom da je u to vrijeme tužena dobila poziv za plaćanje dječjih kolica, nakon čega su je opet zvali, da bi potom dobila i e-mail poruku. Navodi da su joj Valerijana i Katarina Jozić pričale da je Valerijana platila i preuzela kolica. Valerijana je znala koliko će kolica koštati, pa je i pripremila novac kako bi ih platila prilikom preuzimanja. Iz daljnjih razgovora sa članovima obitelji, svjedoku je poznato da su uz kolica isporučeni svi dijelovi kolica i to jaje, koje se montira u auto, sportski dio kolica, te košara u koju se polegne dijete i tako vozi. Sjeća se da je unutar obitelji komentirano da zašto se tužitelj javlja i šalje račun, kada su kolica preuzeta i uredno plaćena prilikom preuzimanja.

17.1. Sud nije uzimao u obzir iskaz svjedoka Željke Majerić, obzirom da ista sva svoja saznanja o predmetu spora crpi iz razgovora sa članovima obitelji, odnosno ista nema neposrednih saznanja, a i svjedok je majka tužene, te samim time sasvim sigurno i zainteresirana za ishod spora.

18. Iz iskaza svjedoka Nine Terzin Laub proizlazi da je ista zaposlenica u trgovačkom društvu GLS Croatia d.o.o., na radnom mjestu voditelja odjela kvalitete robe, a da je ista bila zaposlena na tom radnom mjestu i u listopadu 2019. Svjedok u svom iskazu navodi da su putem GLS-a moguće dvije vrste dostave. Po jednoj da se naručena

roba putem web shopa, odnosno interneta plati, i tada dostavljač GLS-a samo isporuči robu, te druga vrsta da se plaća pouzećem, prilikom dostave i preuzimanja robe. Prilikom plaćanja robe pouzećem, u razdoblju prije korone ispunjavao se manji formular koji je sadržavao potvrdu primatelja da je predao određeni iznos novca dostavljaču GLS-a, no u tom formularu nije bilo specificirano o kojoj se robi radi, niti je pisalo ništa drugo osim iznosa novca koji je predan, datuma i potpisa primatelja i dostavljača. Po završetku radnog dana dostavljač sav novac koji je preuzet tijekom radnog dana plaćanjem pouzećem polaže u sef. Novac se nije predavao nikakvoj službenoj osobi, niti se provjerava u tom trenutku koji iznos novca je dostavljač položio u sef, niti dostavljač zasebno naznačuje iznose po isporukama, nego cjelokupni naplaćeni iznos toga dana polaže u sef. Taj sef prazni tvrtka partner GLS-a i to Securitas koji također ne kontrolira iznos novca u sefu, već samo fizički prazne sef i novčani iznos odvoze Zagrebačkoj banci d.d. koja u konačnici vrši kontrolu. Banci se predočavaju najlonske vrećice na kojima svaka ima svoj broj i formular, i banka na taj način dobiva informaciju koliko novca je za određeni dan i na određenom područnom skladištu trebalo biti. Svjedok nadalje navodi da dostavljač prilikom predaje u sef novca koji je tokom radnog prikupljen pouzećem nije dužan specificirati novčani iznos vezano uz pošiljku, pa su i moguće teoretski malverzacije u trenutku kada dostavljač GLS-a polaže novac na dnevnoj bazi u sef. No bilo kakvu malverzaciju, odnosno višak ili manjak novca bi utvrdila banka po navedenim formularima, pod uvjetom da je u sustavu GLS-a pouzeće. Nalogodavac prijevoza daje nalog GLS-u da li će dostavljati s pouzećem ili bez pouzeća. Pouzeće je u sustavu GLS-a vidljivo kao iznos, te može imati ili ne imati svoj broj ili šifru, a to je podatak kojeg u sustav unosi nalogodavac, a nalogodavac je onaj tko plaća prijevoz GLS-u. Uobičajeno je da je vozač GLS-a ujedno i dostavljač. U razgovoru sa kolegom koji je posredovao između tužitelja i GLS-a je saznala da se radilo o dva paketa, ali svjedok navodi da nije zaprimljen nikakav prigovor u odnosu na spornu isporuku dječjih kolica. U e-mail korespondenciji svjedok je saznao da postoji nedostatak novčanog iznosa, no ne zna o kojem se iznosu radilo. Pouzeće nije bilo registrirano, pa zato ne zna o kojem se iznosu radilo. Nakon što je svjedoku predložen dokaz o isporuci, svjedok je naveo da mu je iz priloženog razvidno da je GLS je bio dužan isporučiti robu bez naplate od strane dostavljača, no iz istog nije vidljivo je li roba plaćena unaprijed. Iz navedenog bi svjedok kao službena osoba zaključila da se roba mora samo isporučiti, ne i naplatiti. Pisao bi iznos pouzeća da se mora roba naplatiti pouzećem, a to na predloženom dokumentu ne piše. Trebalo bi pisati da pouzeće uopće postoji. Navedeni dokumenti samo dokazuju da je roba isporučena neoštećena, a isto nema veze sa pouzećem. Dostavljač je robu predao jer na paketu nije bilo naznačeno pouzeće, odnosno nije bilo registrirano u sustavu da je plaćanje pouzećem. Prema svim saznanjima svjedoka, nema podatka da bi tužitelj vršio kakvu primjedu na isporuku GLS-a. Svjedok je posebno sudu razjasnio da kolona na listu 79 spisa, pod oznakom "ref. pouzeća" znači jedinstvenu referencu poduzeća prilikom sačinjenja adresnice od strane GLS-a i u toj bi rubrici trebalo pisati što god nalogodavac želi, tj. bilo koji podatak da se konkretan iznos pouzeća poveže s određenom narudžbom.

18.1. Sud je iskaz svjedoka Nine Terzin Laub ocijenio vjerodostojnim jer je isti logičan u skladu sa materijalnom dokumentacijom u spisu predmeta. Iz navedenog iskaza proizlazi uobičajen način postupanja svih strana prilikom kupnje putem web shopa, dostave i plaćanja robe. Iz navedenog iskaza, a cijeneći isti sa materijalnom dokumentacijom koja prileži spisu predmeta, sud je zaključio da dostavljač koji je obavljao dostavu dječjih kolica na adresu boravišta tužene nije imao naznaku da će

roba koju isporučuje biti plaćena prilikom preuzimanja iste, jer mu na popratnoj dokumentaciji nije bilo naznačeno plaćanje prilikom pouzeća.

19. Iz iskaza svjedoka Antonia Perše proizlazi da je isti zaposlenik trgovačkog društva Incurro d.o.o. koji je kooperant sa dostavnom službom GLS i da radi na dostavi paketa od 2018. godine. Svjedok je kao dostavljač vršio dostave na području Dubrave, Maksimira, Sesveta, Zeline, ali ne pamti da je ikada vršio dostavu bilo kakvih dječjih kolica, no gotovo na dnevnoj bazi se vrše dostave dječjih kolica, primjerice Dječji svijet, Svijet beba, Baby Centar i sl. svi šalju pakete preko njih. Ništa mi ne govori naziv Baby Merz, Mango i auto-sjedalica Zipy. Po predloženju dokumentacije na listu 69-71 spisa, svjedok izjavljuje da po tome ne može ništa vidjeti, niti ima ikakve veze s tim, obzirom da je njegova šifra bila 10143 nekada, a sada je 15024. Svjedok nadalje navodi da kada se vrši dostava pouzećem, na paketu mora biti naljepnica da se dostava vrši pouzećem, što znači da paket naplaćuje dostavljač prilikom dostave. Svaki dostavljač ima popratnu listu, za svaki je paket naveden iznos koliko dostavljač mora naplatiti. Ako nema oznake da se dostave vrše pouzećem, smatra se da je paket već naplaćen, te se isti uručuje primatelju s potpisom primatelja.

19.1. Sud nije posebno cijenio iskaz navedenog svjedoka jer isti nema nikakvih saznanja o predmetu ovog spora. Međutim, sud je prihvatio kao vjerodostojan iskaz svjedoka u dijelu u kojem navodi kako se uobičajeno vrši dostava, pogotovo prilikom pouzeća, a obzirom da je isti sukladan u tom dijelu iskazu svjedoka Nine Terzin Laub.

20. Iz iskaza svjedoka Valerijane Jozić proizlazi da je ista majka nevjenčanog supruga tužene. Svjedok navodi da se ne sjeća tko je platio i preuzeo dječja kolica, ali da ih ona nije platila i preuzela. Svjedok se sjeća da je tužena u mjesecu listopadu 2019. bila u bolnici na održavanju trudnoće, te da joj je tužena telefonskim putem rekla da trebaju doći dječja kolica i da ih je ona naručila putem interneta. Svjedok navodi da je rekla da će ona kupiti kolica za unuka te da je u vrijeme dostave kolica bila u Zagrebu, no ne sjeća se gdje je bila kada su kolica došla. Pretpostavlja da su došla kombijem, no nije vidjela kombi. Paket u kojem su bila dječja kolica je stajalo u dvorištu pokraj kojeg je prošla kada je došla kući. Posebno navodi da je oko 4.000,00 kn poslala Marceli Đurić, nećakinji koja ne živi s njima u dvorištu, uz uputu da podigne novac s tekućeg računa i preda novac tuženoj. U trenutku uplate novca na račun tužena je bila doma, prije nego je otišla u bolnicu na održavanje trudnoće. Marcela Đurić je rekla da je podigla taj novac i predala ga Luciji. Svjedok ne zna tko je dječja kolica platio, odnosno, tko je tih oko 4.000,00 kn predao dostavljaču. Novac dostavljaču je mogao dati bilo tko od ukućana, odnosno baka, djed, šogor, jer su svi mogli doći do tih 4.000,00 kn, a obzirom da su znali za što je taj novac. Novac je stajao u dnevnom boravku u ladici, a svi su znali da trebaju doći kolica. Svjedok se nikada nije interesirao tko je od ukućana uzeo taj novac za dječja kolica iz ladice u dnevnom boravku. Navodi da Katarina Jozić nije mogla biti kod kuće, jer je bila na Krku, sezonski je obrtnik, odnosno tamo ima štand. Zaključak svjedoka je bio da su kolica stigla, jer ih je vidjela u paketu, što znači da ih je netko od ukućana platio.

29.1. Sud je iskaz navedenog svjedoka ocijenio vjerodostojnim u dijelu u kojem navodi da ona nije preuzela niti platila dostavljaču navedeni iznos kolica. U preostalom dijelu iskaza, sud isti nije posebno cijenio, obzirom da izneseni navodi nisu relevantni za razrješenje predmeta spora među strankama.

21. Iz iskaza direktora i vlasnika tužitelja proizlazi da je njegova djelatnost isključivo prodaja dječje opreme. Obzirom da je na početku ročišta na kojem je izvedeno saslušanje stranaka, od strane tuženika u spis predmeta dostavljena narudžba kupca, a na kojoj je zaokruženo "cash on delivery" tužitelj pojašnjava da navedeno konkretno znači da kupac želi vršiti plaćanje pouzećem. Nakon zaprimanja narudžbe, ista se upisuje u tablicu, gdje se evidentiraju sve narudžbe. Nakon toga, netko od referenata provjerava dostupnost artikla, i ako je artikl raspoloživ, šalje nalog skladištu putem e-maila za slanje pošiljke, izrađuje fakturu i izrađuje adresnicu za dostavnu službu, odnosno ime, prezime i adresu naručitelja. Ukoliko se pošiljka ne treba naplatiti, na nalogu za dostavnu službu se ne odabire da paket ima opciju naplate. Konkretno, u ovom slučaju, opcija za naplatu je trebala biti odabrana, no tužitelj ne zna je li zbog greške u sistemu GLS-a ili greške referenta ta opcija nije bila odabrana i paket je poslan bez naplate, što znači da je način plaćanja za taj paket ostao otvoren i nije naplaćen. To u ovom slučaju znači da je paket trebao biti plaćen prilikom preuzimanja, no ta opcija nije bila evidentirana i to zbog greške nekoga od uključenih u cijeli proces. U svakom slučaju, GLS nije mogao znati da je potrebno robu naplatiti prilikom preuzimanja robe. Posebno navodi da nije moguće da nije moguće da bi netko od zaposlenika GLS-a iskoristio navedenu situaciju, jer nije mogao znati da je roba poslana s opcijom plaćanja po pouzeću, nije mogao znati iznos koji treba naplatiti, kao ni vrijednost samog paketa. Nadalje ističe da osoba koja je navodno predavala novac sigurno nije imala točan iznos novca kojeg je trebalo platiti dostavljaču, ako je navodno predala novac dostavljaču u lipu, dostavljač ne bi niti znao koji iznos bi joj trebao uzvratiti. Smatra da je moguće da je dostavljač GLS-a samo ostavio paket na licu mjesta, a obzirom da nije bila naznačena opcija plaćanja po pouzeću. U preostalom dijelu iskaza u bitnome navodi da je očigledno da je negdje u toku cijelog procesa došlo do greške, ali isto smatra nebitnim, nego da je bitno da je roba isporučena, međutim da ista nije i plaćena.

21.1. Sud je iskaz tužitelja u cijelosti prihvatio kao vjerodostojan, obzirom da je isti istovjetan dostavljenoj materijalnoj dokumentaciji, a iz koje proizlazi da je paket dostavljen, a da na paketu nije bila naznačena opcija da se isti plaća pouzećem. Način poslovanja tužitelja i trgovačkog društva GLS d.o.o., opisan od strane tužitelja, suglasan je sa iskazima ranije saslušanih svjedoka.

22. Tužena u svom iskazu navodi da je u vrijeme narudžbe dječjih kolica živjela u kući sa nevjenčanim suprugom, svekrvom, šogoricom, kao i drugim članovima obitelji nevjenčanog muža. Svi se prezivaju Jozić, jedino ona Majerić. Narudžbu dječjih kolica je vršila putem web shopa od strane tužitelja, odabravši način plaćanja prilikom preuzimanja robe. Narudžbu je vršila negdje u kolovozu 2019. a misli da je isporuka naručenih dječjih kolica bila 9. listopada 2019. Sjeća se da ju je svekrva Valerijana Jozić zvala u bolnicu i rekla da su kolica plaćena i preuzeta, te da ju je pitala može li ih otvoriti. Prije narudžbe se sa svekrvom Valerijanom Jozić dogovorila do koje cijene će izabrati dječja kolica, a obzirom da je to bio njen poklon za unuča i ona je pristala na tu cijenu. Nije joj poznato ništa oko primopredaje i plaćanja kolica, jer je u to vrijeme bila u bolnici na čuvanju trudnoće. Svekrva joj nije rekla tko je preuzeo kolica, niti tko ih je platio, tužena misli da je svekrva preuzela i platila kolica. Nakon zaprimanja prijedloga za ovrhu s rješenjem o ovrsi, nije o tome razgovarala sa svekrvom Valerijanom Jozić jer nisu u dobrim odnosima i ne živi više na adresi na kojoj je živjela. U daljnjem iskazu navodi da je ona stavila novce u ladicu, i to novce koje je svekrva poslala po Marceli Đurić. U konačnici ne sjeća se da je pitala svekrvu da li je

ona fizički platila kolica i je li ih ona fizički preuzela. Ne zna tko se na dostavnici potpisao sa prezimenom Majerić, obzirom da na adresi Dabarska 8 se svi prezivaju Jozić, a ona je u vrijeme isporuke kolica bila u bolnici.

22.1. Sud nije posebno cijenio iskaz tužene obzirom da je ista zainteresirana za ishod spora. Za sud je nesporno da je tužena u vrijeme isporuke kolica bila smještena u bolnici na čuvanju trudnoće, dok je u ostalim dijelovima tužena više puta mijenjala svoj iskaz, a o odlučnim činjenicama za predmet spora ima samo posredna saznanja, obzirom da ista nije bila prisutna prilikom isporuke kolica.

23. Nakon što je sud ocijenio sve izvedene dokaze, nameće se zaključak da je tužena putem web shopa naručila dječja kolica od tužitelja za iznos 4.164,15 kuna, pri tome odabравši opciju plaćanja po pouzeću, odnosno da će kolica platiti prilikom preuzimanja istih. Nesporno je da je dostavljačka služba kolica dostavila na adresu Dabarska 8, Dubrava, te da su kolica isporučena tuženoj, odnosno nekom od ukućana koji su u vrijeme isporuke živjeli na navedenoj adresi. Očigledno je da je u tom cijelom procesu došlo do greške, a obzirom da dostavljaču GLS-a nije bilo naznačeno na dostavnici, ni nigdje drugdje, da će kolica biti plaćena po pouzeću. Ni tužena, a niti jedan od predloženih svjedoka od strane tužene ne zna u osnovi da li su i tko je navodno platio kolica tužitelja, odnosno predao mu iznos od 4.164,15 kuna u gotovini. Uzevši sve navedeno u obzir proizlazi da je zbog greške tužitelja ili dostavljačke službe propušteno naznačiti da se kolica predaju po isplati kupoprodajne cijene, odnosno po pouzeću, a da su kolica svejedno isporučena. Međutim, navedeni propust tužitelja ili dostavljačke službe ne oslobađa tuženicu njene obveze. Sukladno članku 9. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 155/2023, dalje u tekstu ZOO) sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

23.1. Sukladno članku 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Dužnost je tužene bila dokazati da su naručena dječja kolica plaćena. Međutim tokom postupka iz izvedenih dokaza pokazalo se da nitko od predloženih svjedoka, a ni tužena ne zna je li i tko platio isporučena dječja kolica. Člankom 221.a ZPP-a određeno je da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

24. U daljnjem tijeku postupka stranke su obavijestile sud da su postigle izvansudsku nagodbu, a kojom je među strankama dogovoreno da tužena tužitelju isplaćuje mjesečni iznos od 132,72 eura do isplate cjelokupnog dugovanog iznosa. Podneskom od 9. travnja 2024. tužitelj je obavijestio sud da je do tada primio isplatu u iznosu od 377,72 eura, dok je preostala isplata u iznosu 577,83 eura. Podneskom od 19. veljače 2025. tužitelj je predložio nastavi s postupanjem, a obzirom da je tužena prestala sa isplatama, te je naveo da je tužena i dalje dužna tužitelju iznos od 577,83 eura.

25. Sukladno članku 240. stavak 2. ZOO-a dug se može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja. Stav je ovog suda da je tužena davanjem otplate priznala da nije

ispunila svoju obvezu tužitelju, te da je istu pokušala ispuniti davanjem obročnih otplata.

26. Stav je tužitelja da je tužena dužna tužitelju isplatiti iznos od 955,55 eura, a da je nakon izvršenih obročnih otplata preostao iznos od 577,83. Međutim, tužitelj je utužio iznos od 4.164,15 kuna, odnosno 552,68 eura, sukladno fiksnom tečaju konverzije. Sadržaj izvansudske nagodbe među strankama sudu nije poznat, nego je poznat utuženi iznos koji je naznačen i u vjerodostojnoj ispravi, odnosno Računu MP 2578/BLWS/12, a to je iznos od 552,68 eura.

27. Kada se od utuženog iznosa od 552,68 eura odbije iznos obročnih otplata koje je tužena izvršila, a što stranke ne spore, nego o istome dostavljaju dokaze u spis predmeta, proizlazi da je iznos preostale obveze tužene 179,96 eura. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u točki I. izreke presude te održati platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Sandre Palinić Čulin, poslovni broj Ovr-2481/2020, od 4. studenog 2020. za iznos od 179,96 eura, odnosno isti ukinuti u preostalom dijelu.

28. Odlukama o kamatama temelji se na članku 29. ZOO, a uzevši u obzir da je sukladno dostavljenoj vjerodostojnoj ispravi obveza tužene dospjela 9. listopada 2020.

29. Odredbom članka 164. stavka 4. Zakona o parničnom postupku propisano je da o zahtjevu za naknadu troškova postupka sud odlučuje u presudi (ili rješenju) kojom se završava postupak pred tim sudom. Prema Zaključku sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017. u Zagrebu, presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. O tom trošku odlučuje se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom djelu parničnog postupka, a zatezne kamate na dosuđeni trošak teku od donošenja prvostupanjske presude.

30. Sukladno članku 164. stavak 1. i 2. ZPP-a o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja, a stranka je dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, odnosno isti su odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora, zahtjev za naknadu troškova i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. te 138/23., dalje: OT), imajući na umu vrijednost boda u iznosu 2,00 eur (Tbr. 54. OT) i pravo odvjetnika obračunati na sve obavljene radnje pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46. OT)..

31. Slijedom navedenog, tužitelju je valjalo priznati kao troškove potrebne za vođenje parnice trošak sastava podneska od 8. lipnja 2021. (Tbr. 8/1 OT-e) u iznosu 66,36 eura, a na koji iznos je priznat i PDV u iznosu 16,59 eura. Osim toga, sud je tužitelju priznao i trošak nastao u ovršnom postupku koji se sastoji od sastava prijedloga za ovrhu sa pripadajućim PDV-om u iznosu 82,95 eura, javnobilježničke nagrade prema čl. 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku, sa pripadajućim PDV-om u iznosu 26,54 eura, te javnobilježničke naknade

troškova dostava 3,13 eura. Slijedom navedenog sud je tužitelju priznao trošak u ukupnom iznosu od 195,57 eura. Tužitelj na temelju čl. 151. st. 3. ZPP ima pravo i na zatražene zatezne kamate na parnični trošak od dana donošenja ove odluke o trošku po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II. izreke.

32. Sud tužitelju nije priznao predvidivi trošak iz ovršnog postupka u iznosu 69,15 eura, jer isti trošak tužitelju nije nastao, a obzirom da je tužena podnijela prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točkama III. i IV. izreke presude.

U Samoboru 16. lipnja 2026.

Sudac:
Ines Golešić-Plašić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od primitka presude Županijskom sudu, putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije pristupila, presuda se objavljuje na e-oglasnoj ploči Općinskog suda u Novom Zagrebu. Smatra se da je ta stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Nacrt prijedloga izradio viši sudski savjetnik - specijalist:
Josip Brekalo

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-7567b**

Kontrolni broj: **0ecfa-b6457-5e8e9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.